

Sted af alle de om Bord værende med Undtagelse af Skibets Kaptajn.

Et Forhold, som jeg ogsaa ved Omtalen af denne Sag vil paatale, er, at der til den Medicinkasse, der findes om Bord, er knyttet en Lægebog, der for meget af Indholdets Vedkommende er udmærket, men som alligevel er forældet. Det er saaledes betegnende, at den fastslaar, at det er nødvendigt, at der gives Mandskabet Brændevin, og at Brændevin er en Livsfornødenhed. Denne forældede Lægebog bør ikke findes om Bord. Man behøver saamænd ikke at opfordre Folk til at drikke, alle de, der have Lyst til det, skulle nok finde paa det af sig selv. Jeg har talt med mange Sømænd, som erklære, at selv naar der skal udføres forceret Arbejde, virker denne saakaldte Stimulans kun lige i Øjeblikket, og bag efter indtræder der en Reaktion, som ganske borttager den Smule Fordel, der skulde være ved at nyde Brændevin. I alt Fald maa det ikke siges i en Lægebog, at Brændevin er nødvendig. Nej, det, som er nødvendigt, og som Lægen eller Lægebogen skal sige, der skal være om Bord, er friske, sunde og gode Varer, der skal gives Mandskabet Adgang til rigelig og god Søvn, og der skal findes ordentlige Folkelukafer. Disse ere nu blevne noget forbedrede og ville blive det endnu mere ved de Foranstaltninger, der ere truffet af Regeringen, men alligevel vil det vare længe, inden vi kunne sige, at Folkelukafforholdene ere blevne saaledes, at vi kunne forsvare at byde vore arbejdende Sømænd dem.

Endelig er der de Forhold, Sømændene møde, naar de komme fra Borde. Her vil jeg ogsaa bede Regeringen være med til at tage Initiativet til en Lovgivning, der beskytter Sømændene mod alle de mange samvittighedsløse Mennesker, der her i danske og i mange fremmede Havne kun lægge an paa at udplyndre dem. Her i København ere Forholdene vel ikke de værste. De elendigste Forhold, der findes i europæiske Havne, knytte sig til de belgiske, hollandske og franske Havne. De bedste Forhold knytte sig til de engelske Havne, fordi man der — i alt Fald gælder det de fleste — ikke kender den Knejs, som kendes herhjemme og i Holland og Belgien, delvis i Tyskland, hvor Prostitution og Drukkenskab ere forenede, hvor Alfonsen, den prostituerede Kvinde og Knejsværtten i Fællig søge at flaa den farende Sømænd for den sidste Skilling, han har tjent ved sit Arbejde. Derfor sker det meget hyppigt i England,

at Følkene, naar de efter at have faaet nogle Penge gaa fra Borde, komme tilbage med noget Tøj, de have købt, og i Regelen i ædru Tilstand, medens de i andre Landes Havne komme berusede om Bord. Man kan ikke undres derover. Livet om Bord er ikke lütter Fæst. Men saa saare Sømændene træder i Land, er han — det gælder ogsaa her i Danmark — i mange Havne omsværmet af Gribbe, som fange ham ind, lokke og narre ham, og i Løbet af en Aften kan han blive — jeg kalder det saaledes — udplyndret for alle de Penge, han har tjent i Løbet af nogle Maaneder eller nogle Aar. Det sker her i København, det sker ogsaa i Provins-havne. Dog ere Forholdene der ikke saa alvorlige, som de ere her i Byen.

Jeg mener, det vilde være rimeligt, at en Knejsvært, hos hvem en saadan Udplyndring havde fundet Sted, blev berøvet sit Borgerskab. Hvorfor bliver han ikke berøvet sit Borgerskab? Ja, jeg har i Øjeblikket en Sag med Københavns Politidirektør i Anledning af Udtalelser, jeg har fremført om en Del af det københavnske Polit, og jeg har begyndt at føre nogle Vidner, jeg agter at fortsætte dermed. Vidnerne godtgøre, at det er almindeligt, at Betjentene faa Drikkevarer hos de enkelte Beværtere. Hvis det endda kun var de Beværtere — af dem er der mange, det er de fleste —, som ere pæne og ordentlige Folk — og de have lige saa megen Ret til at drive deres Forretning som en hvilken som helst anden næringsdrivende —, som gav Betjentene Drikkevarer, vilde i alt Fald jeg ikke finde Anledning til at gøre Ophævelse derover, omend det kan give Anledning til Misbrug. Men Faren fremkommer derved, at det netop hyppigt er den usle Knejsvært, som blot lægger an paa at flaa og plyndre den farende Sømænd og andre, som yder Bestikkelse i denne Form. Jeg skal bl. a. nævne, at f. Eks. den nysudnævnte Chef for Statspolitiet, der har været Assessor i den offentlige Politiret, Mensen, flere Gange har tildelt Betjentene Røfler, fordi de have bistaaet Beværtere, naar de ikke have kunnet faa deres Ofre til at betale, hvad de forlangte, og foranlediget, at disse Folk bleve noterede. Men Raaddenskabten er der, og den er saa almindelig, at en hvilken som helst Knejsvært her i København i den usleste Bondefangerhule, den elendigste Faldgrube kan være sikker paa, at der overgaar ham ingen Fæse, han kan flaa og plyndre de Folk, som komme derned, uden at det gør det allerfjerneste.